

# БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XVII.

НЕДЕЉА 19. ДЕЦЕМБРА 1899.

Број 44.

ИЗЛАЗЕ НЕДЕЉНО ЈЕДАН-ПУТ

ПРЕПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ УПУТНИЦОМ НА ОПШТИНСКИ СУД  
А СВЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ НА УРЕДНИКА

ЦЕНА:

За Србију на годину . . . . .	6 динара
на пола године . . . . .	3 "
За стране земље на годину . . . . .	9 "

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ

## ГРАЂАНСТВУ БЕОГРАДСКОМ.

По чл. 55. закона о устројству општина и општин. власти истекао је двогодишњи рок службовања одборницима општине београдске и њиховим заменицима, који су изабрати у 1897. години и то одборницима: г.г. Миловану Миленковићу, трговцу, Михаилу Ђ. Илићу, трговцу, Николи И. Стаменковићу, проф. Вел. Школе, Др. Стевану Марковићу, проф. Вел. Школе, Васи Николићу, трговцу, Димитрију Гавриловићу, апелац. судији, Ђури Пантелићу, пуковнику у пензији, Јанаћку М. Јанковићу, трговцу, Кости Др. Ризнићу, трговцу, Кости Н. Лазаревићу, трговцу, и Светозару Гвоздићу, саветнику; и заменицима: г.г. Голубу С. Јанићу, трговцу, Кости М. Ђурићу, трговцу, Кости П. Михаиловићу, бакалину, Марку С. Петровијевићу, кројачу, Милану Арсенијевићу, трговцу, Трајку Стојковићу, кафеџији и Дамјану Стојковићу, кафеџији и лебару. Одборник Др. Радмило Лазаревић, пуковник и начелник санитета у пензији, умро је и тиме је његово одборничко место упражњено.

Заменицима пак г.г. Влади Тодоровићу, инжењеру и Милану Милашиновићу, инспектору дирекције краљ. срп. државних железница, који су изабрати у овој години, није допустио г. министар грађевина да се ове дужности приме, а заменик пок. Јован Петровић, бив. књиговођа мин. финансија, престао је бити још за живота замеником.

С тога се на место свију ових одборника и одборничких заменика имају изабрати нови одборници и заменици.

Суд општине београдске на основу решења одбора општинског од 16 децембра 1899 г. АБр. 9265, а с погледом на прописе чл. 13. тач. 1. и чл. 21. закона о устројству општина и општин. власти објављује,

ДА ЋЕ СЕ НА ДАН 31. ДЕЦЕМБРА 1899 ГОД.

ДРЖАТИ

## ОПШТИНСКИ ЗБОР

РАДИ ИЗБОРА

### ДВАНАЕСТ ОДБОРНИКА И ДЕСЕТ ОДБОРНИЧКИХ ЗАМЕНИКА ЗА ОПШТИНУ БЕОГРАДСКУ

Ко може бити биран за одборника и заменика прописују чланови 58 и 59 закона о устројству општина и општ. власти.

Сваки гласач може на збору дати лично свој глас (чл. 20 пом. зак.).

На општинском збору имају право гласа сви пунолетни чланови општине, који плаћају најмање потпуни грађански данак, који нису под туторством или старатељством, који нису под платом код другог у служби, или којима по прописима члана 16 овог закона право гласања не би било одузето (члан 14. зак. о устројству општ. и општ. власти).

Немају право гласа на општинском збору :

1. Они, који су осуђени због злочинства, докле своја права не поврате, или кад су лишени грађанске части, за време пресудом одређено, као и они који су осуђени због престапа или иступа, који човека бесчасте и јавни морал вређају, док не прође година дана од дана извршене казне.

2. Који се налазе под кривичним ислеђењем за дела под 1. наведена ;

3. Који су пали под стедиште за време док стедиште траје и док се не прогласе за невине ;

4. Који су под полициским надзором ;

5. Који дугују држави порезе више од онога полгођа у коме се збор држи (чл. 16. пом. зак.)

Официри и војници стајаће војске не учествују у саветовању општ. збора (чл. 15. пом. зак.)

Збор ће се држати у згради општинског суда. Збор за бирање почиње у 8 сати изјутра а бирачи могу долазити на збор тога дана ради бирања од 8 сати пре подне, па до 12 сати у подне и од 2 сата па до 5 сати по подне, у које ће време престати пуштање бирача на биралиште, али ће се примити глас од свију оних који буду на биралиште, дошли до 5 сати по подне.

Чим председник збора каже, да је збор започет, бирачи ће (њих двадесет најмање) избрати из своје средине два лица за чланове бирачког одбора.

Од одбора придати су у помоћ председнику збора г.г. Стојан Пајкић и Михаило Миловановић одборници а њима за заменика г. Ђорђе Тошић заменик.

Извештавајући о овоме грађане београдске, суд их општински позива да на збор дођу и испуне своју грађанску дужност.

Абр. 9548. Од суда општине Београдске 17. Децембра 1899 у Београду.

ДЕЛОВОЂА,

**Мих. М. Марјановић**, с. р.

ПРЕДСЕДНИК БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНЕ,

**Антоније Пантовић**, с. р.

## ЈАВНА ЗАХВАЛНОСТ

Његово Величанство Краљ Александар милостиво благоизволео је преко Председника општине послати и ове године суду општинском 1500 динара, да се о Божићним празницима подели сиротињи београдској.

Суд општине београдске у име своје сиротиње изјављује овим путем Његовом Величанству најтоплију захвалност на овом Краљевском поклону,

18. децембра 1899 г.  
Београд

Председник  
општине београдске

**Антоније Пантовић** с. р.

Секретар

**Михаило М. Марјановић** с. р.

## РАД ОДБОРА ОПШТИНСКОГ

### РЕДОВНИ САСТАНАК

25. Новембра 1899 г.

Председавао вршиоц дужности председника, члан суда г. Стеван Ивковић. Присутствовао члан суда г. Коста Симић. Од одборника били: Михаило С. Протић, Ђока Тошић, Млад. Николић, Јанаћ М. Јанковић, Васа Николић, Коста Др. Ризић, Ј. Алкалај, Др. Јов. Ђурић, И. Ковлић, Дамјан Стојковић, Мих. Јовановић, Ђорђе Н. Соколовић, Коста М. Ђурић, Д. М. Ђорђевић, Д. Тадић, Н. Спасић.

(свршетак)

### VII.

По прочитању извештаја економног одељења Абр. 8682 о држаној лицитацији за издавање под закуп општинског права узимања и продавања цубока, одбор је решио,

да се држи друга лицитација за издавање под закуп овог општинског права с тим да се у условима стави да закуп истог права има трајати једну годину дана.

### VIII

Вршиоц дужности председника извештава одбор, да је суд решењем својим од 18. нов. тек. г. Абр. 8660, а на основу одлуке одбора општинског, донесене у седници одбора, држаној 17. нов. тек. г. Абр. 8564. одлучио, да цена лебу за остале дане месеца новембра тек. год. т. ј. од 19. истог закључно, буде двадесет и две паре дин. по килограму; а да се леб продаје по двадесет пара дин у тежини од 910 грама.

По саслушању тога одбор је примио к знању ово решење општинског суда о одређеној цени лебу.

### IX

По прочитању акта управе општине трошарине Абр. 8611 односно наплате трошарине на соду и молби А. Фича и Саве Стефановића, оvd. содација приложених томе акту, — одбор је решио,

да се содацијама приликом наплате трошарине на соду признаје на растур

## ТРГОВИНСКИ ЦЕНТРИ И ДРУМОВИ

ПО  
СРПСКОЈ ЗЕМЉИ

НАПИСАО  
КОСТА Н. КОСТИЋ

(НАСТАВАК)

Настављач Данилових биографија бележи за АЕ. Данила II., да је у Магличу подигао многе велике величанствене дворе, ћелије и у градској цркви Св. Ђорђа заведе неке уредбе.<sup>1)</sup> Под градом је била варош, јер се и данас у подграђу налазе трагови старог гробља.<sup>2)</sup> Пред градом се налазио преко Ибра мост, коме је стена у води била природни стуб.<sup>3)</sup> Маглич је, вероватно, имао ту задаћу да онемоћи непријатељу прелаз из Новог Пазара у долину Мораве. Маглич је са градићем *Козником* испод Жељина имао стратегску вредност

још у XVII. в. Хаџи-Калфа га спомиње као град и село (Кузник).<sup>1)</sup> У турско аустријској кампањи од 1689. г. помињу се градићи *Koznik* и *Magliezse*.<sup>2)</sup> Маркграф Баденски рапортира да су вредни и јуначни Срби заузели *Маглич* и *Козник*.<sup>3)</sup> У времену наше Револуције наши су стари у Кознику и Магличу држали посаде и страже мотриље.<sup>4)</sup> Г. 1815. Радосав Јелачанин бранио је у Магличу прелаз Турцима из Новог Пазара у Краљево.<sup>5)</sup> У једном српском државном акту од 1830 спомиње се Козник као „део Крушевца или крушевачког предела.“<sup>6)</sup>

Од Маглича Друм је ишао ка ушћу Ибра. Код Јаноча се виде последњи трагови тога друма.<sup>7)</sup> Вероватно да се ту од овог друма одвајао пут преко Ибра у манастир Жичу (Жидљач), задужбину Првовенчаног Краља. Главни је Друм ишао на ушће Ибра, где се одвајао један пут у *Градац* (дан. *Чачак*).

*Краљево*. Краљево се до пре кратког времена звало *Карановац*. У српским се споменицима Краљево никако не појављује, па се о старини

овога места не може поуздано говорити. Ипак, судећи по пређашњем називу овога места, могло би се мислити да име *Карановац* има веза са саским рударским изразом *Karpen*, па се може претпоставити, једино на основу те велике сличности, да је Краљево (Карановац) постојало још онда, кад је на Копачику и Руднику било Саса. Од Саса је, ваљда, Краљево добило пређашње своје име. — У турско-аустријским ратовима прошлога века Краљево се помиње.<sup>1)</sup> За Карађорђево владавине, за неко време мирнијих односа са Турском српска је марва гоњена у Нови Пазар Ибарским Друмом преко Краљева.<sup>2)</sup>

*Чачан*. Чачак се у Средњем Веку називао *Градац*, као што се и митрополија и црква у Чачку звала градачком.<sup>3)</sup> У српској се старој географији разликују два Граца. Један је Градац био више Брвеника на десној страни Градачке Реке, у дан. селу Грацу. Овај се Градац, са задужбином краљице Јелене, називао просто *Градљец*.<sup>4)</sup> Други је Градац био дан. Чачак, који се за разлику од првога Граца звао *Градљец при рѣци Моракъ*, *Градљец отъ дѣла стѣла при рѣци Моракъ*, *моракски Градљец*.<sup>5)</sup> У њему је жупан Страцимир подигао себи

<sup>1)</sup> Дан. Жив. с. 373. **И** къ Мъгличи же градъ... полаты прѣкрасныяе къздкиже и проче келне къ прѣвѣканине тоу соуштннмъ. **И** тоу къ цркъкыи скѣтлаго Георгыи къ градъ томъ законъ кожьсткыныи оуткрѣди.....

<sup>2)</sup> Чушић. Год. к. III. с. 60—62.

<sup>3)</sup> Јб.

<sup>1)</sup> Споменик XVIII с. 63.

<sup>2)</sup> Die freiw. Theilnahme с. 114.

<sup>3)</sup> Чушић. Год. к. VI. с. 148.

<sup>4)</sup> Милићевић, Србија с. 712.

<sup>5)</sup> Јб. с. 675. — Поменик с. 204.

<sup>6)</sup> М. Петровић, Финансије к. I. с. 237.

<sup>7)</sup> Чушић. Год. к. III. с. 33—34.

<sup>1)</sup> Милићевић, Србија с. 679. — Карић, Србија с. 713.

<sup>2)</sup> Деловодни Протокол Кара-Ђорђа

<sup>3)</sup> Гласник к. XLI. с. 353—356.

<sup>4)</sup> Дан. Жив. с. 75., 91., 94., 98.

<sup>5)</sup> Споменик III. с. 24., 100., 124.

петнаест процента од сто, и да им се трошарина не наплаћује на ону соду у сифонима, који приликом пуњења прскају и који се разношењем по вароши разбију, а да содације буду дужне одустати од жалбе коју су поднели г. министру финансија.

## X

По прочитању извештаја управе општ. трошарине АБр. 8581, односно наплате трошарине на млеко одбор је решио,

да се млекарима приликом наплате трошарине на млеко не признаје никакав проценат на растур, пошто то није предвиђено, правилима о општинској трошарини нити о томе постоји какво раније решење суда и одбора општинског.

## XI

Вршиоц дужности председника износи одбору на мишљење молбу Јована Дилбера апот. орд. којом тражи, да се ослободи давања коморе. По прочитању те молбе ОВБр. 2872 одбор је изјавио мишљење,

да се Јован Дилбер, апотекар орд. према садашњем његовом имовном стању, може ослободити давања коморе, с тим да суд општински предложи одбору лице, које ће давати комору, коју би Дилбер имао давати.

## XII

По прочитању жалбе Пере А. Јовановића тргов. орд. противу разреза коморе, којом је оптерећен и по прочитању акта команданта VII. луковске обр. команде ОВБр. 3502, — одбор је изјавио мишљење,

да се Пера А. Јовановић, орд. трг. према садашњем његовом имовном стању, може оптеретити једном воловском комором.

## XIII

Вршиоц дужности председника износи одбору на решење молбу Браће Пурића, којом траже, да им се продужи закуп једног општ. дућана, који су под закуп држали, а коме је закупу истекао рок 1. нов. ове год. ако не до 1. Маја а оно до 1. Јануара 1900 год., с тим да за време продуженог закупа плаћају сто динара месечно у место осамдесет и три дин. колико су раније месечно плаћали.

задужбину цркву Св. Богородици.)<sup>1</sup> У XV. в. у Грацу је била митрополија, коју Деспот Ђурађ обдари неким селима око Рудника.<sup>2</sup> — Не може се утврдити, када је ишчезло старо име Градац. Г. Милићевић, који има обичај да запише све што чује и види, забележио је једну безначајну народну причу о постанку имена Чачак.<sup>3</sup> Вероватно да је Чачак добио дан. име у Новом Веку и то пре XVII. в. Путописац Еј (Hayes г. 1621.) спомиње стари градић Zazac.<sup>4</sup> Хаџи-Калфа назива Чачак — *Цаџка*.<sup>5</sup> У турско-аустријским ратовањима прошлог века Чачак (Czazac) се спомиње.<sup>6</sup> Он је, по извештају царског комесара грофа Најперга, 1718. г. био напуштен и Аустријанци никога живог у њему не нађоше.<sup>7</sup> У скоро се разбегло становништво врати на своја огњишта, па се Чачак под Аустријанцима (1718—1739 г.) подиже и постаде главним местом истоимена дистрикта.<sup>8</sup>

<sup>1</sup>) Јб. — У једној повели Стевана Првовенчаног *скета богородица градъчска*. Моп. Serb. с. 14.— И народни песник зна да је „Страдимирова“ задужбина била на Морави. Вук Пјесме IV. с. 315.

<sup>2</sup>) Споменик к. III. §. 5. с. 5—6.

<sup>3</sup>) Србија с. 656.

<sup>4</sup>) Rad k. CXXIV. с. 80.

<sup>5</sup>) Споменик XVIII. с. 63., 68.

<sup>6</sup>) Чушић. Годишњ. к. VIII. с. 290.

<sup>7</sup>) М. Петровић, Финансије к. I. с. 40.

<sup>8</sup>) Споменик XVIII. с. 102.

По саслушању те молбе АБр. 8743 одбор је решио,

да се ова молба одбади и остане при раније донесеним решењима по овој ствари.

## XIV

По прочитању молбе Косте П. Вуковића месара орд. и по прочитању мишљења економног одељења АБр. 8781, — одбор је решио,

да се Кости П. Вуковићу месару орд. изда под закуп општинска месарница под бр. III. у великој згради на Цветном тргу за време од 1. Јануара па до првог новембра 1900 године по месечну закупну цену од сто динара под прописаним погодбама.

## XV

Вршиоц дужности председника износи одбору на решење молбу Милеве К. Јорговић, удове орд. којом тражи, да јој општина уступи бесплатно десет до дванаест школских клупа, општини непотребних, да их употреби у своме заводу за васпитавање и изучавање женских радова, који намерава отворити за палилулски крај.

По прочитању те молбе и извештаја економног одељења АБр. 8744, — одбор је одлучио,

да се Милеви К. Јорговић, удови орд. а за потребу њеног завода за васпитавање и изучавање женских радова, који намерава отворити за палилулски крај, бесплатно уступи десет до дванаест школских општ. клупа, које општини нису потребне.

## XVI

По прочитању акта управника сталног профитант слагалишта дунавске дивизије ББр. 5367, — одбор је решио,

да се Управи војног парног млина и пекарнице исплати петнаест динара и двадесет и девет пара дин. колико стају проба, које је комисија за проучавање питања о одређивању цене лебу извршила на дан 21 и 23 окт. тек. год. у војном парном млину и пекарници. Исто тако да се исплати ранији рачун од тридесет динара, колико је стала проба коју је у томе заводу извршила ранија комисија за одређивање цене лебу.

Прешавши Мораву мало више Иброва ушћа, код *Камицоре*, Ибарски је Друм улазио у Грузу. Код Камицоре се одвајао један пут у Чачак, а други у Крушевац. За одбрану ове лепезасте гране путова служило је утврђење Камицора.<sup>1</sup>

Идући Грузом друм је одлазио у градове *Честин* и *Борач*, а одавде у Рудник и поред Островице одлазио у Београд, где се свршавао овај друм из Котора.

*Честин* и *Борач*. (У спом. Bogazo, Bogch, Борчъ, Корчъ, Борлчъ). — Од Честина, српског средњовековног градића, данас постоје неке руине на левој страни Грузе код села Честина.<sup>2</sup> Борач се налазио на десној страни Грузе, СЗ. од Честина.<sup>3</sup> Борач се спомиње још у почетку XIII. в. И жупа око града називаше се истим именом. Ту жупу Борач Стеван Првовенчани „приложи под област манастира Жиче.“<sup>4</sup> У граду Борчу се врло радо бавио Деспот Стеван и Дубровчанима издавао трговинске повеље.<sup>5</sup> Борач је, вероватно, прешао у рушевине у XV. в., када су га Турци заузели г. 1438.<sup>6</sup> Временом се у подграђима

<sup>1</sup>) Чушић. Годишњ. к. III. с. 33—34.

<sup>2</sup>) Милићевић, Србија с. 230. — Карић, Србија с. 721.

<sup>3</sup>) Јб. — Јб.

<sup>4</sup>) Моп. Serb. с. 13.

<sup>5</sup>) Јб. §§ 195—196, 251—252. с. 205—209., 266—272.

<sup>6</sup>) Споменик III. с. 133., 140., 149., 155.

Оба ова издатка да падну на терет буџет. партије на непредвиђене потребе.

## XVII

По прочитању акта Саве Мајсторовића трг. СБр. 12427, — одбор је решио,

да се Сави Мајсторовићу трг. врати сто шестдесет динара колико је од њега наплаћено на име дуга од саграђене калдрме пред његовим имањем у улици бунарској, са 6% интереса од 19 децембра 1897 као дана поднесене тужбе па до исплате, и да му се плати две стотине двадесет динара на име досуђеног трошка као и утрошена такса по том спору на које је плаћање општина београдска осуђена пресудом суда општ. велико-селске, — као одређеног — од 25. Јуна 1899 год. № 820.

## XVIII

По прочитању молбе Милорада Карамарковића трг. из Пожаревца ГБр. 2979, којом тражи да му општина београдска исплати 783,93 динара на име вредности некаквих шпесова, лајени и других ситних делова, а сем тога нуди општини да јој прода две своје локомотиве по цену од 5000 дин. од комада, одбор је решио,

да се ова понуда Милорада Карамарковића за продају општини ових локомотива одбади, а да се овај предмет упути општ. правозаступнику на мишљење односно умесности или неумесности тражења Карамарковићевог, да му општина београдска плати 783,93 динара.

## XIX.

На предлог суда ГБр. 2990, — одбор је решио,

да се из овогодишњег остатка одобрених кредита: за насипање и израду макадама у Богојављенској улици од Национала до царинарнице у 30.000 дин. и на калдрмисање једног дела Житног трга у 5000 дин. који се кредити имају утрошити из вишка овогодишњих прихода трошаринских а показати у рачуну расхода за ову 1899 год. као издатак ван буџета, према ре-

развише села под истим именом. У аустро-угарским дистриктним списковима прошлога века спомињу се у крагујевачком дистрикту села *Борач* и *Честин*.<sup>1</sup>

Од друма кроз Грузу код Честина одвајао се у новије време пут у *Крагујевац* и даље у Баточину, где се овај друм из Грузе састајао са Цариградски Друмом.

*Крагујевац*. У српским се споменицима Крагујевац никако не спомиње и биће да је Крагујевац насеље новијег порекла, из турског времена. Први га спомиње турски географ Хаџи-Калфа<sup>2</sup> и према томе тек се од XVII. в. може о њему говорити. Када га Аустријанци 1718. г. заузеше, његов предео беше пуст. Од његових 74 села, 56 беше напуштених.<sup>3</sup> Под Аустријанцима у прошлом веку Крагујевац беше знатно место.<sup>4</sup> У нашој народној револуцији Крагујевац се истиче као важно место. Још већма се његова важност подиже, када у његовој тишини столоваше кнез Милош Обреновић Велики.

<sup>1</sup>) Споменик XVIII. с. 104.

<sup>2</sup>) Јб. с. 68 70. *Каравоџица* — У једном турском годишњаку од 1855. г. Karagouvitche. Viquesnel, Voyage t. I. с. 112. — У Буја *Kragjovdscha*, Turquie t. I; с. 108; t. II. с. 358—359.; Resneil t. I. с. 170 — Вук мисли да име Крагујевац долази од речи *крагуј*. Вук, Пјесме к. IV. с. XXXVIII.

<sup>3</sup>) М. Петровић; Финансије к. I. с. 40.

<sup>4</sup>) Споменик XVIII. с. 104.

шењу господина министра финансија од 9. Јула ове год. Буд. Пр. Бр. 3034 исплате остале израде калдрме које су ове године извршене, а које се нису могле исплатити из кредита од 56000 динара одобреног за ову годину на оправку калдрме, пошто се изиште надлежно одобрење за ово.

## П О З И В

По наређењу Команданта VII. пуковског округа, суд општине београдске има до 23. децембра т. г., да састави списак младића рођених у 1879. години, а који ће се у 1900. год. регрутовати за сталан кадар.

Суд општине београдске позива све оне младиће, који су рођени од 1. јануара до 31. децембра 1879. године овде у Београду, а тако исто и оне, који су рођени на страни, да одмах предстану суду општинском — војном одељењу — да се у регрутни списак уведу.

По члану 6. правила о регрутовању: сваки младић рођен 1879. године дужан је сам, да се пријави општинском суду, да се у регрутни списак уведе, а ако то не учини сматраће се, да избегава службу у војсци, и по чл. 14. закона о устројству војске казниће се трогодишњом службом у кадру, без обзира на задружно стање, а казниће се и старешине задруге са 300 динара, који регрута из своје задруге прикрива и не јави га суду, да се у регрутни списак уведе.

Са младићем — регрутом — има да предстане суду и старешина задруге регрута, који има дати потребно обавештење суду о свом задружном стању.

Они младићи, чији су претходни задругари одслужили свој рок у кадру, по-

неће собом војничке исправе својих претходних задругара, из којих ће се видети колико су у кадру служили, пошто се и то у регрутни списак ставити има.

Од Суда Општине града Београда О. В. Бр. 3422. 24. новембра 1899. год. Београд.

## С Т Е Ч А Ј

Општини београдској потребују два лекара.

Позивају се они лекари који желе ова места заузети, да се до 28. децембра тек. год. са својим документима обрате општинском суду.

Плата је буџетом одређена у 2250 динара годишње.

Првенство имају они који су родом из Србије и српски поданици.

Од Суда општине вароши Београда 18. децембра 1899 г. АБр. 9578.

## ОПШТИНСКЕ ЛИЦИТАЦИЈЕ

У канцеларији економног одељења Суда општинског, држаће се следеће јавне усмене лицитације и то:

I. На дан 20 децембра т. г. за издавање под закуп општинског плаца код чесме Кнегиње Љубице. Кауција 20 дин.

II. На дан 21. децембра т. г. за издавање под закуп општинског плаца у Кнез Милетиној улици. Кауција 20 динара.

III. На дан 22 децембра т. г. за издавање под закуп пренос угља на белим водама. Кауција 500 динара.

IV. На дан 28 децембра т. г. за издавање под закуп право узимања и продавања цубока. Кауција 3000 динара, и

V. На дан 29 децембра т. г. за издавање под закуп чишћења димњака на свима општинским зградама. Кауција 100 динара.

Све ове лицитације држаће се у одређене дане од 2 до 5 сати после подне.

Ближи услови могу се видети у поменутој канцеларији сваког радног дана за време канцеларијско и при лицитацији.

Од стране Суда општине града Београда 17 децембра 1899 год. АБр. 9160 у Београду.

## РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ

### I. Гробарина:

Гроб за децу до десет година дин. 6 и дин одржаће свега дин. 7.—.

Гроб за одрасле дин. 10 и 2 за одржаће свега дин. 12.—.

Мала зидана гробница дин. 550 и 10 дин. одржаће свега дин. 560.—.

Велика зидана гробница III реда дин. 983,52 и 15 дин. одржаће свега дин. 998,52.

Велика зидана гробница II реда дин. 1084,32 и 15 дин. одржаће свега дин. 1099,32.

Велика зидана гробница I реда дин. 2000 и 15 дин. одржаће свега дин. 2015.—.

Ова такса плаћа се за гробове мале и велике за 10 година, а за гробнице за 50 година. Такса одржања плаћа се сваке године. Ко за пет година узастопце ову таксу не плати губи право на гроб, па био прост гроб или гробница. Положена такса пропада у корист касе гробља, а гроб или гробница припада општини.

Такса одржања плаћа се потпуно, ма се гроб или гробница, у које било доба године, узео у службеност.

### II. Пражњење помијара и нужника:

а) Од кубног метра — — — — — 6.— д.  
б) Од акова — — — — — 0.30 д.

Горњи Милановац, првобитно Деспотовица, са свим је новије место. Он постаде званичном иницијативом 1852. г.<sup>1)</sup>

Из Борча је ишао друм на знаменито средњовековно рударско тржиште Рудник.

Рудник (У спом. Rudinichio, Rutnichio, Rudnichio, Rutnico, Rudenico, Rudinico, Rudnich, Rudenicho, Rudinicum, Rudenicum, Rutnichum, Roinich;<sup>2)</sup> Роудникъ, Рудник, Роудникъ).

Рудник је био у Средњем Веку веома живо рударско и трговинско место. Остаци негдашње живе рударске радње и данас се јасно виде. У долини Краснојевачког Потока налазе се нагомилане огромне масе шљаке, згуре, многа окна и ходници. Тим је рупама и окнима Рудник сав ишаран.<sup>3)</sup>

Рудник се помиње као важан трг још за владе краља Уроша Великог. Још тада се он мерио са Брсковом; на његову су тргу владали исти царински закони као и на брковском.<sup>4)</sup> У XIV. на Руднику се виђаху многи Дубровчани, који су на Руднику имали јаку колонију и многе дужнике.<sup>5)</sup> У XIV. в. на Руднику су Дубров-

чани имали свој ђенерални консулат.<sup>1)</sup> Помиње се да су и Рудничани одлазили у Дубровник. Мало Дубровачко Веће 6. Авг. 1858. прими за свог саграђанина Миладина Радославића.<sup>2)</sup> Трг и царину Дубровчани су у XIV. и XV. в. закупљивали и, како изгледа, закупна је цена рудничке царине била око 600 литара сребра.<sup>3)</sup> Славу Руднику доношаху његови богати рудници сребра и злата. Српским су владоцима они доносили велике користи. Кнез Лазар поносило узвикује: „Док су мени два мајдана злата: Један мајдан у Копаонику, други мајдан Рудничка Планина.“<sup>4)</sup> И српска је властела имала „делове“ у Руднику.<sup>5)</sup> У XIV. се веку на Руднику коваху новци, јер се у дубр. Lib. Reform. спомињу 1313. г. „Grossi de Rudinico.“<sup>6)</sup> Као и у Новом Брду тако и у Руднику у XIV. и XV. в. радили су рудари Саси. Да је оди-

<sup>1)</sup> Mon. Spect. v. XXIX 133.

<sup>2)</sup> Mon. Spect. v. XIII. c. 233. Miladenus Radoslanich de Rudenico in min. cons. ... pactus fuit civis Raguseus; qui ingravit enefidelis communi et facere omnes factiones reales et personales. sicut quilibet alius Raguseus.

<sup>3)</sup> Пуцић, Спом. к. II. §§ 23., 62., 94., c. 19., 44., 79. — Споменик XI. § 10., 36., 39., 70. c. 27—28., 48—49., 50., 72—73.

<sup>4)</sup> Вук, Пјесме к. II. c. 195.

<sup>5)</sup> Споменик III. c. 34., 35.

<sup>6)</sup> Mon. Spect. v. X. c. 130. — Ljubić, Novci c. XXIV.

ста било Саса, служи као стваран доказ повеља Челника Радита, којом манастиру Кастамониту даје „цариноу и делове по сашких местех рикше оу Ноком Брдоу и од Роудникоу.“<sup>1)</sup> На Руднику се налазе развалине неке старе цркве, коју народ назива Мисом.<sup>2)</sup> — Рудник је био у најлепшем полету у XV. в. за време српске деспотовине. У првој половини XV. в. по Руднику је морила куга и трговци Дубровчани затворише своје куће и дућане и избегосе да се понова врате кад прође „морна“ куга.<sup>3)</sup>

За време Турака Рудник се не помиње ни као рударско ни као трговинско место. Окна се његова по доласку Турака засуше; трг његов опусте; свуда се разви жалосна пустош и дремљиве развалине. За кратко време аустријске владавине (1718 до 1739. г.) у Србији завлада нов живот. Рудничка окна и ходници оживеше, да се одласком Аустријанаца 1739. г. опет засују.<sup>4)</sup>

(Наставиће се)

<sup>1)</sup> Споменик III. § 6. c. 35; ср. § 5. c. 34.  
<sup>2)</sup> Милићевић. Србија c. 313—314. Гласник к XXXIV c. 219—220.

<sup>3)</sup> Споменик XI § 84. c. 80—81.

<sup>4)</sup> Hstrassen c. 52. — Споменик XI. c. 59.